

Cesta osudu

1) Až po nikom z nás štěstí ani neštěkne a uzavřou se příběhy všech svatých. Budou odpuštěné všechny věci nepěkné a ve vzpomínkách zůstaneme těm, co nás měli rádi.

2) Všichni jsme páni svých vlastních osudů, nějak to táhnem, někdy víc a někdy vůbec. Čas se nám zapisuje a těžknou nohy do schodů, s jistotou víme jen, že jednou přijde konec.

Ref: Ale když jaro znovu květy zemi zaplaví a zem se opět zazelená. Snad tu ještě budem, připijem si na zdraví, a když ne, tak to zas tolik neznamená, a když ne, tak to zas tolik neznamená.

3) Je třeba žít každý den lépe než ten včera, to co už tu bylo, je schnoucí partitura z pera. Dopředu stále jít a ne moc známou cestou, nebát se snít ani s roztrhanou vestou.

4) Jednou si na nás, třeba někdo někdy vzpomene, že jsme tu také, třeba spolu chvíli byli. Naše jména vytesaná do pevného kamene, po nocích zašeptají hřbitovní víly.

Ref: 2x